

“Kritor och svarta tavlan räcker inte”

Det är en regnig dag i Kabul, och eftersom det är vinteruppehåll är skolorna stängda för elever. Men på Rukskhanaskolan, bakom en dörr täckt av ett draperi, väntar läraren Alema Mehr Waizy på Afghanistan-nyttets reporter.

ALEMA SITTER I EN STOL FRAMFÖR EN GASVÄRMARE.

Hon är 55 år och har undervisat i 37. Eller längre till och med, för när hon gick i femman tog hennes far in barnen i området och bad Alema lära dem att läsa och skriva, eftersom de inte hade någon skola att gå till.

– Från den dagen ville jag bli lärare, säger Alema. Och det ville också hennes pappa.

Inte bara Alema, utan även hennes dotter har blivit lärare, och hennes son undervisar på ett privat universitet. Så det verkar onekligen som att detta yrke går i familjen.

Alema Mehr Waizy vill vara en strikt och disciplinerad lärare, något som hennes egen lärare på högstadiet inspirerade till.

På frågan om vad hon skulle ändra i Afghanistans utbildningssystem om hon blev utbildningsminister, ler Alema och svarar:

– Efter nionde klass skulle jag separera naturvetenskap från samhällsvetenskap och låta eleverna välja det de föredrar. På det viset skulle de hitta sitt eget intresseområde och lära sig mer. Som det är nu studerar de 17 olika ämnen, och det är för mycket. De pluggar utan att känna intresse och utan att ha tillräckligt med tid, och det är ett skäl till varför så många misslyckas med inträdesproven till universitetet.

Undervisningssituationen är över huvud taget svår, menar Alema och fortsätter.

– Vi har minst 45 elever per klass och högst 45 minuter att undervisa dem. Vi har bara en svart tavla och krita att skriva på den med. Det är inte tillräckligt för att säga att vi ger undervisning med kvalitet. Jag tycker att de som fattar beslutet på Utbildningsministeriet skulle väljas ut bland de mest erfarna lärarna, så att de bättre förstår behoven och vad som behöver förändras.

För att arbeta för bättre villkor för lärare har Alema Mehr Waizy valt att bli medlem i lärarrådet – Teachers Elected Council, TEC – något hon sätter stora förhoppningar till. Hennes enda bekymmer är att de andra lärarna vid hennes skola inte känner förtroende för TEC, eftersom många råd och nätverk har skapats och sedan upplösts efter kort tid.

– Många lärare är också otåliga och vill se omedelbara resultat, så som högre löner. Men TEC arbetar för mer djupgående förändringar på lång sikt, säger Alema.

TEXT & BILD: HUMAIRA GHANI

ÖVERSÄTTNING: GUDRUN RENBERG

LÄRARRÅDEN TEC

Lärarråden har i praktiken en facklig funktion och fungerar även ofta som "watch-dogs" gentemot lokala skolmyndigheter. Svenska Afghanistan-kommittén stödjer TEC:s i de provinser organisationen har skolverksamhet, samt bidrog under 2015 till att dessa kunde bilda en gemensam, nationell organisation. (Se även notis på sidan 9.)